

בש"פ 3742/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 3742/16

לפני:
ה המבקש:

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נ ג ז

המשיב:

פלוני

בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. מונחת בפניו בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996. כתוב האישום מייחס למשיב מעשה מגונה בקטינה בת משפחה (ריבוי מקרים), גרם מעשה בקטינה בת משפחה (2 מקרים), והתעללות בקטין על ידי אחראי.

-הנוגעת היא ביתו של המשיב ולידת 2001. כתוב האישום כולל מספר אירועים שבתקופה שבין השנים 2010-2014, בהם המשיב ביצע בה מעשים מגוניים. בין המעשים, נגיעה באיבר מינית, החדרת לשונו לפיה ומשוש איבר מינית. באחד המקרים, הנסייל המבקש את מכנסי וביקש מהנוגעת לגעת באיבר מינו תוך שורש מכך אותה כי הדבר הוא טוב ונורטטיבי. במקרה אחר השביב המשיב את הנוגעת על גופו הוריד את בגדיה ועשה בה מעשים מגוניים.

2. בבקשת להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לשים דגש על קצב התקדמות ההליך ועל מסוכנותו של הנאשם. בדרך זו ניתן המחוקק ביטוי לאינטראס של שלום הציבור מחד גיסא, ולאינטראס של הנאשם שלא להיות מוחזק במעצר תקופה ארוכה בזמן שעומדת לו חזקת החפות מאידך גיסא – שאף הוא חלק מהאינטראס הציבורי הרחב. המתווה בסעיף 62 לחוק המעצרים קובע שלאחר חלוף תקופה של תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום, רק בית המשפט העליון מוסמך להאריך את מעצר הנאשם, וכך זאת לפרק זמן שלא עולה על 3 חודשים בכל פעם. מטרת סעיף זה היא להפקיד בידי בית משפט זה את הסמכות והאחריות לפקח על התקדמות ההליך המשפטי בערכאה

עמוד 1

3. בעניינו, הוכח לכואורה כי המשיב ביצע מעשים חמורים שמצוירים, ללא ספק, על מסוכנות. אף תסוקיר שירות המבחן, שהזמן בהליך המעצר העיקרי על ידי בית המשפט המחויז, לא תמרק בשחרור המשיב. עוד יצוין כי למשיב הרשעה בגין מעשה מגונה בקטינה, שככל רכיב של עונש מוותנה אשר יהיה בר הפעלה אם הוא יורשע בתיק זה. באשר לקצב המשפט, יש לבחון עניין זה בשני כיוונים כלפי העבר וככלפי הנורא. מדברי בא כוח המבקשת עולה כי הצדדים הגיעו את סיכון טיעוניהם בכתב והענין עומד CUT עול שולחן ההכרעה של בית המשפט המחויז, אשר יקבע את אשמו או חפותו של המשיב.

המשיב שעמד על כך שהוא מעוניין ליציג את עצמו בהליך, הדגיש בפניו את העובדה כי אין לו כל אשמה בדוחית המשפט, ועל כן הוא אינו מסכים לכל הארכאה. יש משקל לטיעון זה, אך אין בו לבדו כדי להכריע את הקפ. בהינתן מסוכנותו של המשיב והמקום בו עומד המשפט בעת זו, עולה כי הקפ נוטה לטובת קבלת הבקשה וזאת על אף שחזקת החפות עדין עומדת למשיב.

לאחר הדיון וכתיבת הדברים, התקבלה הודעה מטעם המדינה כי הכרעת הדיון בתיק העיקרי נקבעה לעוד שבועיים לתאריך 2.6.16, ובמובן שנתון זה מחזק את המסקנה אליה הגעתו.

הנני מורה על הארצת המעצר בתשעים ימים, החל מיום 31.5.2016 או עד מתן פסק דין בתפ"ח 6495-06-15 בבית המשפט המחויז תל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' באיר התשע"ו (18.5.2016).

שפט